

19 של האדם⁷⁶, ועד שמתלבשת בעניני העולם –
 20 פסקי-דינים והלכות בנוגע להנהגה בעולם, שע"ז
 21 נעשה שינוי במציאות העולם להיות ע"פ התורה⁷⁷,
 22 ולכן ע"י התורה דוקא נעשית התגלות המלך
 23 בשדה.
 24 ויש לומר, שמטעם זה מדגישים הענין דתורה
 25 גם בהמשך ובשייכות להדגשת ענין התפלה בחודש
 26 אלול⁷⁸:
 27 "באני לדודי ודודי לי" – אף שקאי בפשטות
 28 על עבודת התפלה, קאי גם על לימוד התורה⁷⁹ ועד
 29 בתכלית השלימות, שהרי "עיקר האהבה ("אני
 30 לדודי ודודי לי") היא אתדבקות רוחא ברוחא
 31 כמ"ש⁸⁰ ישקני מנשיקות פיהו . . ע"י תורה . .
 32 להיות דבר ה' ממש בפיו, וכמ"ש⁸¹ ואשים דברי
 33 בפיך⁸².

1 לשדה, מפסיקים אנשי השדה באמצע עבודתם
 2 בשדה לקבל פני המלך (אף שנשארים אנשי שדה,
 3 ועד שמקבלים פני המלך בלבושי השדה), ודוגמתו
 4 בנמשל, שגם בחודש אלול עוסקים בל"ט מלאכות
 5 דעובדין דחול⁶⁹ (שהרי ימי חודש אלול "הם³ ימות
 6 החול ואינם יו"ט"⁷⁰), אלא שמוסיפים יותר בלימוד
 7 התורה, שזהו"ע קבלת פני המלך בשדה⁷¹.
 8 ט. ויש להוסיף, שעיקר הגילוי דמלך בשדה
 9 (הגילוי בתחתונים דוקא) נעשה ע"י לימוד התורה,
 10 ולא (כ"כ) ע"י עבודת התפלה⁷² – כי:
 11 תפלה – ענינה העלאה מלמטה למעלה, באופן
 12 של "התפשטות הגשמיות"⁷³, עד שצריכים
 13 להזהיר שלא יהי' "כלות הנפש"⁷⁴ (היפך תנועת
 14 התגלות המלך בשדה).

15 ואילו תורה – ענינה המשכה מלמעלה למטה
 16 דוקא, אשר עם היותה "ארוכה מארץ מדה ורחבה
 17 מיני ים"⁷⁵, עד בלי-גבול, להיותה חכמתו ורצונו
 18 של הקב"ה, נמשכת ומתלבשת בשכלו (המוגבל)

(76) ולהעיר, שהבליגבול דתורה מתגלה בעיקר בתושבע"פ –
 "ששים המה מלכות כו' ועלמות אין מספר" (שה"ש ו, ח. שהש"ר
 פ"ו, ט (ב). זח"ג רטז, סע"א), עד לריבוי החידושים ע"י "תלמיד
 ותיק" שבכל דור ודור עד אין-סוף (משא"כ בתושב"כ שתיבות'
 ואותיות' הם במדידה והגבלה, לא פחות ולא יותר), וביחד עם
 זה, מודגשת בתושבע"פ דוקא ההתלבשות בשכל האדם (מדידה
 והגבלה), ש"אם אינו מכין הפירוש אינו נחשב לימוד כלל"
 (משא"כ בתושב"כ (הל' ת"ת לאדה"ז ספ"ב)).

(77) כדו"ל עה"פ (תהלים נז, ג) לא-ל גומר עלי – ירושלמי
 כתובות פ"א ה"ב. הובא בש"ך (ושו"ע אדה"ז י"ד סקפ"ט ס"ק
 יג (ס"ק כג)).

(78) נוסף על הדגשת ענין התורה בפ"ע – בר"ת ד"אנה לידו
 ושמתו לך" (משפטים כא, יג. פע"ח שבעה ערה 9), ערי מקלט**
 שקאי על תורה, כמארז"ל "דברי תורה . . קולטין" (מכות י"ד,
 א. וראה אוה"ת מסעי ע' א'תיד ואילך. סה"מ תרנ"א ע' רד"ה).

(79) נוסף על הרמז ב"אני לדודי ודודי לי", ס"ת ד' יודיין,
 כנגד ארבעים יום דעליית משה רבינו להר לקבל לוחות אחרונות
 (ר"ח ובי"ח שבעה ערה 9. אוה"ת שה"ש ח"ב ע' תקמו. סה"מ
 תרכ"ט ע' שא. עת"ר ע' רלב), ענין התורה.

(80) שה"ש א, ב.

(81) ישע"י נא, טז – הפטורת שבת זו.

(82) ראה אגה"ת פ"ט. רפ"י***. – ולהעיר גם מתניא פמ"ו:
 "אם מלך גדול ורב מראה אהבתו הגדולה והעצומה לאיש הדיוט
 כו' ויורד אליו ממקום כבודו (כמו במשל ד"מלך בשדה").
 תעורר ממילא האהבה כפולה ומכופלת בלב ההדיוט כו' אל
 נפש המלך . . בקירוב ויחוד אמיתי בהתקשרות הנפש ממש בבחי'
 נשיקין פה לפה, לדבר דבר ה' זו הלכה, ואתדבקות רוחא ברוחא
 היא השגת וידיעת רצונו וחכמתו דכולא חד ממש", שמזה מובן,
 שהגילוי ד"מלך בשדה" מעורר ללימוד התורה מתוך אהבה
 ואתדבקות רוחא ברוחא כו'.

(69) להעיר מהמבואר במאמרים שבעה ערה 25, של"ט ימים
 שמר"ח אלול עד יוה"כ"פ הם ע"ד ל"ט מלאכות, ויוה"כ"פ, יום
 הארבעים, הוא ע"ד המלאכה הארבעים שמותרת בשבת (המלאכה
 דתורה). ובר"ח אלול מתחילין לבקש את הבחי' האחת ("ארבעים
 חסר אחת"), שזהו מה שמתחילין לומר מר"ח אלול "אחת שאלתי
 גוי", עד שביוה"כ"פ מתגלה בחי' האחת*.

(70) להעיר מלקוטי לוי"צ אג"ק ע' תו: "ימי רצון מחודש
 אלול והלאה הם ימי בריאות ג"כ, להבראות הנפש וגם הגוף יחד,
 שעליו כתיב אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים . . ע"י המרעה
 הדשושנים נעשה בריאות הנפש והגוף".

(71) משא"כ הכתרת המלך – בראש השנה, שמצות היום
 בשופר (ר"ה כו, ב), כמבואר ברס"ג (הובא באבודרהם בטעמי
 התקיעות) שא' הטעמים העיקריים ("הענין הראשון") לתק"ש
 בר"ה הוא, כמו ש"עושיין המלכים בתחילת מלכותם שתוקעין
 לפניהם כו" – ע"י הביטול דהעם, שאז הם במעמד ומצב שאינם
 שייכים למלאכה (ועד שגם התקיעה בשופר "חכמה היא ואינה
 מלאכה" (שבת קיז, ב) – לא מלאכה הקשורה עם מציאות האדם,
 אלא חכמה, ענין הביטול).

(72) נוסף לכך שבתפלה מודגש בעיקר הביטול כעומד לפני
 המלך (שו"ע אדה"ז או"ח סק"ד ס"ב) באימה ובידאה (שם סו"ס
 צה), דלא כבקבלת פני המלך בשדה, כשמקבל את כולם בסבר
 פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם.

(73) שו"ע אדה"ז או"ח סצ"ח ס"א. הל' ת"ת פ"ד ס"ה.

(74) ראה צוואת הריב"ש סימן לה.

(75) איוב יא, ט.

(**) להעיר מהשייכות לפרשת השבוע. פ' שופטים – שבה מדובר
 אודות ערי מקלט (יט. א ואילך).
 (***) ושם, שזוה"ע תשובה עילאה. שלימות התשובה שבחודש אלול,
 חודש התשובה.

(*) וע"פ האמור שהמלאכה האחת המותרת בשבת היא המלאכה
 דתורה – יש לומר, שגילוי בחי' האחת ביוה"כ"פ הו"ע מתן-תורה
 דלוחות שניות. כמארז"ל "ביום חתונתו זה מתן תורה", יוה"כ"פ שניתנו
 בו לוחות שניות (תענית כז, ב בפרש"י).